Վիպասանութեանս հեղինակը գիտէ թէ Լովցիք «ընական Անեցիք են» (202). *Սիմէոն Լովի նկարագրութեան մէջ կը գրէ* (*Ուղ.* 346). *«եւ ասին թէ յԱնիու եկած են տեղացս Հայք... եւ այս չեն նախատինք, եթէ են Անեցիք...»*:

«Եւ չգիտեն զլեզուս հայկեան,
Եւ զինչ կարդան չի հասկանան» (202):

Սիմէոն կը գրէ. «Եւ Լովայ Հայքն հայնակ չի գիտեն, այլ լէհնակ եւ խրչակնակ զրուցեն, որ է թաթրի լեզու» (*Ուղ.* 346):

«Ով եղկելի Նիկօլ Թերի,
Նըմանեցար Պօղ Երիցի,
կամ Վասակայ *չար իշխանի,*
եւ այլ բազմաց ուրացողի» (209):

Յիշատակարանին մէջ կը գրէ Սիմէոն. «զի առաւել եղեւ սա (*Նիկոլ*) *հակառակ Հայոց քան զՊօղ Էրէցն եւ զուրացողն Վասակ»*:

Վիպասանութեան հեղինակը Յովհ. Խուլի համար կը գրէ.

«Մեր մեղքն եբեր քաղաք Լովի» (311).

Սիմէոն Յիշատակարանին մէջ կը գրէ Մելիքսեդեկ կաթողիկոսի համար. «յորժամ եբեր զնա մեր մեղքն ի Լով»:

«Անգիտ գրեանքն որ Լով կային
Սրայ խազնիցն *եղեալ էին»* (214):